

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

Τμήμα
Χημικών
Μηχανικών

@ChemEngUP

Τα Νέα του Τμήματος Χημικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών

2^η περίοδος – Τεύχος 5

ΙΟΥΝΙΟΣ 2019

Ας ξανασκεφτούμε τι ακριβώς θέλουμε και περιμένουμε από τα Πανεπιστήμια και τις Πολυτεχνικές Σχολές

Δημήτρης Ματαράς

(Καθηγητής, Τμήμα Χημικών Μηχανικών,
Κοσμήτορας Πολυτεχνικής Σχολής)

Τη φετινή χρονιά, 12.339 υποψήφιοι, δηλαδή περίπου το 16% των εισακτέων, θα έχουν τη δυνατότητα να σπουδάσουν σε πολυτεχνικές σχολές πενταετούς φοίτησης ή σε σχολές μηχανικών που είναι μέχρι στιγμής τετραετούς φοίτησης. Πρόκειται για έναν τεράστιο αριθμό, ο οποίος πρόκειται να μεγαλώσει κι άλλο τα επόμενα χρόνια αφού αναμένεται να ενταχθούν στο Μηχανογραφικό και άλλα τμήματα που έχουν τυπικά ιδρυθεί με το πολυνομοσχέδιο Γαβρόγλου αλλά δεν θα πάρουν εισακτέους αμέσως, ενώ δεν υπολογίσαμε τμήματα που φέρουν στον τίτλο τους όρους όπως τεχνολογία κ.ά. και προέρχονται από μετεξέλιξη τμημάτων μηχανικών ΤΕΙ. Η σύγκριση με πέρυσι είναι εξαιρετικά δύσκολη αλλά και αποκαλυπτική

[Συνέχεια στη σελ. 2](#) →

Απόφοιτοι του Τμήματος Χημικών Μηχανικών θυμούνται, αναπολούν και διηγούνται στο @ChemEngUP ...

• **Βασίλης Ζασπάλης**

(σελ. 7, 8)

«Σκόραρα στο «γήπεδο» του Χημικού Μηχανικού, γιατί οι προπονητές μου στην Πάτρα μου είχαν δώσει τα εφόδια..»

• **Κατερίνα Σταματελάτου**

(σελ. 9, 10)

«Η μέρα που υποστήριξα το διδακτορικό μου έχει μείνει χαραγμένη ανεξίτηλα στη μνήμη μου.»

Αφιέρωμα

• **Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο Χημικής Μηχανικής**

(σελ. 6, 8)

Οι καθηγητές Σταύρος Παύλου θυμάται το ξεκίνημα του θεσμού και το 1^ο Συνέδριο του 1997

Συνέντευξη

• **Ξενοφών Βερούκιος**

(σελ. 4, 5, 10)

“Μην αφήσετε ένα πλατύ ποτάμι να περάσει μέσα από τα χέρια σας χωρίς να πιείτε μια γουλιά!”

Ας ξανασκεφτούμε τι ακριβώς θέλουμε και περιμένουμε από τις Πολυτεχνικές Σχολές

—>Συνέχεια από τη σελ. 1

για την αποδομητική και ισοπεδωτική επίδραση της πολιτικής του υπουργείου στον κρίσιμο για την ανάπτυξη της χώρας τομέα της εκπαίδευσης μηχανικών. Οι εισακτέοι στις πολυτεχνικές σχολές και τα πολυτεχνεία της χώρας το προηγούμενο έτος ήταν μόνο 6.700, αριθμό που θεωρούσαμε ήδη υπερβολικό για την κατάσταση της οικονομίας και το μέγεθος της χώρας. Τώρα διπλασιάζουμε αυτόν τον αριθμό! Αυτό θα οδηγήσει αναπόφευκτα σε περαιτέρω επιδείνωση της ήδη υψηλής ανεργίας, αλλά πριν από αυτό θα μειώσει δραματικά τον ρυθμό αποφοίτησης από τα απαιτητικά προγράμματα σπουδών των πολυτεχνείων λόγω της αναμενόμενης πτώσης του επιπέδου των εισακτέων, καθώς επίσης θα πλήξει και το παραδοσιακά υψηλότερο επίπεδο των Ελλήνων μηχανικών λόγω της ύπαρξης πλέον λιγότερο απαιτητικών τμημάτων. Η κοινωνία οφείλει να ξανασκεφτεί τι θέλει από τα πανεπιστήμια.

Νόμος του κράτους οδηγεί το Πανεπιστήμιο Πατρών σε... συνέργειες με TEI

Ένα σχέδιο νόμου που ξεπερνούσε τις 1.000 σελίδες, έγινε Νόμος (4610/2019) από το υπουργείο Παιδείας αλλάζοντας άρδην τον χάρτη της ανώτατης εκπαίδευσης στο παρά πέντε των πανελλαδικών εξετάσεων, συγχωνεύοντας πανεπιστήμια με τεχνολογικά ιδρύματα ενώ την ίδια στιγμή, ο αρμόδιος υπουργός Κώστας Γαβρόγλου κάνει αποδεκτές τροπολογίες βουλευτών για ίδρυση νέων πανεπιστημιακών τμημάτων σε ευαίσθητες» εκλογικές περιφέρειες.

Το υπουργείο δείχνει να θυσιάζει τα πάντα στο βωμό του λαϊκισμού και της παροχολογίας. Παρά τις σφοδρές αντιδράσεις καθηγητών αλλά και φοιτητών για την... πανεπιστημιοποίηση των TEI, τον εξοστρακισμό των τεχνολογικών τμημάτων από το μηχανογραφικό αλλά και τις ρουσφετολογικές τροπολογίες για ίδρυση νέων τμημάτων σε ιδρύματα της περιφέρειας, το «Σχέδιο» έγινε Νόμος, με αδιαφορία για τα πραγματικά προβλήματα της Παιδείας.

Στο Πανεπιστήμιο Πατρών ιδρύονται οι εξής Σχολές: α) Νομικών Επιστημών, β) Γεωπονικών Επιστημών, γ) Επι-

στημών Αποκατάστασης Υγείας και δ) Επιστημών Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού

Νέα Τμήματα ιδρύονται με θεμέλια στην άμμο ή/και βαφτίζονται εν μια νυκτί πανεπιστημιακά (από πρώην TEI). Η λίστα περιλαμβάνει: α) Νομική, β) Νοσηλευτική γ) Φυσικοθεραπεία, δ) Λογοθεραπεία, ε) Επιστήμες Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού, στ) Ζωικής Παραγωγής, Αλείας και Υδατοκαλλιεργειών, ζ) Επιστήμης Βιοσυνημάτων και Γεωργικής Μηχανικής, η) Επιστήμης και Τεχνολογίας Τροφίμων, θ) Γεωπονίας, ι) Επιστήμης Φυτικής Παραγωγής, ια) Γεωργικής Βιοτεχνολογίας, ιβ) Διοικητικής Επιστήμης και Τεχνολογίας, ιγ) Διοίκησης Τουρισμού, ιδ) Ιστορίας - Αρχαιολογίας, ιε) Μουσειολογίας.

Νέα Τμήματα Χημικών Μηχανικών!!

Ο Νόμος 4610/2019 αποδεικνύεται ... μετασχηματιστής! Μετασχηματίζει τα TEI Κρήτης σε... Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο, το ..προικίζει με Σχολή Μηχανικών και μετασχηματίζει το Τμήμα Μηχανικών Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος TE του TEI Κρήτης σε θεμέλια μονάδα του νέου Τμήματος Χημικών Μηχανικών. Επιπλέον, ο Νόμος μετασχηματίζει το Τμήμα Μηχανικών Περιβάλλοντος του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας σε Τμήμα Χημικών Μηχανικών ...

Προηγήθηκε «διάλογος», «διαβούλευση» και «προτάσεις»

Οι πρυτανικές αρχές του Πανεπιστημίου Πατρών ήταν με μεγάλο ενθουσιασμό ταγμένες υπέρ του εγχειρήματος της ονομασθείσας «αναδιάρθρωσης» που θα κληθεί να γίνει ..πράξη. Και..., λειτούργησαν και οι θεσμοί:

A) 19 από τα 24 Τμήματα του Πανεπιστημίου τάχθηκαν κατά του «Σχεδίου» (το οποίο στις 10 Απριλίου περιλάμβανε και ένα ...ανώνυμο Τμήμα-έκπληξη(!))

B) Η Σύγκλητος μετά από μακρά συνεδρίαση απέρριψε την πρόταση αναδιάρθρωσης η οποία έλαβε 10 ψήφους υπέρ και 23 ψήφους κατά.

Τα ανωτέρω μεταφέρθηκαν στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων του Κοινοβουλίου ως έκφραση... αμηχανίας εκ μέρους του Πανεπιστημίου το οποίο εμφανίστηκε «μοιρασμένο περίπου στη μέση»....

Σχόλιο του @ChemEngUP :

Η ακαδημαϊκή κοινότητα του Πανεπιστημίου Πατρών οφείλει να βαδίσει στην επόμενη μέρα ενωμένη για να προασπίσει το επίπεδο της εκπαίδευσης και της ποιότητας του ακαδημαϊκού ερευνητικού έργου. Θα υπάρξει ζημιά, θα υπάρξουν πιασμοί, αλλά θα πρέπει να προχωρήσουμε μπροστά.

EDITORIAL

@ChemEngUP

Ματιές... (Σ.Μ.)

Μέρες Μαγιού..., μεσημέρια με αντικατοπτρισμούς στους επαρχιακούς δρόμους με τις ελιές και τα πεύκα..., απομεινάρια με ουράνια τόξα στους ορίζοντες του νότιου ουρανού..., απογεύματα με καφέ και τσιγάρο..., δειλινά με φώτα και χρώματα από εποχές που δεν αποφασίζουν να φύγουν ή διστάζουν να έρθουν...

Ουράνια τόξα στο νότιο ουρανό και αντικατοπτρισμοί σε επαρχιακούς δρόμους

Τελειώνει η χρονιά, σβήνεις και ξεχνάς τα περασμένα..., το πρωί θα είναι αλλιώς λες..., με δύναμη και πνοή θα περάσεις την εξεταστική... και με «εκείνο το τραγούδι» θα υποδεχτείς το καλοκαίρι στη μικρή ηλιόλουστη πατρίδα...

Το Πανεπιστήμιο Πατρών μετατράπηκε «μέσα σε μια νύχτα» σε Πανεπιστήμιο Αγρινίου, Αιγίου, Αμαλιάδας, Γαστούνης, Μπεγουλακίου, Μεσολογγίου, Πύργου και... Πατρών... Ο «διάλογος», η «διαβούλευση» και οι «προτάσεις» που οδήγησαν στο τελικό μόνρφωμα κινήθηκαν σε κόσμους ασυνάντητους με την απλή ακαδημαϊκή λογική της πλειοψηφίας της πανεπιστημιακής κοινότητας. Η απόλυτη νομοτέλεια της κατάληξης στο μηδέν με τη φθίνουσα επανάληψη. Η επόμενη μέρα οφείλει να βρει ενωμένη την πανεπιστημιακή κοινότητα, αφοσιωμένη στη διδασκαλία και το ακαδημαϊκό έργο. Το Τμήμα Χημικών Μηχανικών θα παλέψει να παραμείνει ένα «γαλατικό χωριό» με μαγικό φίλτρο την προσήλωση στην αριστεία και στην ποιότητα της εκπαίδευσης των φοιτητών μας.

Ο εκπρόσωπος της παλιάς φρουράς, καθηγητής Ξενοφών Βερούκιος αφυπηρέτησε στις 31 Αυγούστου 2018. Προσωπικότητα εμβληματική, δάσκαλος χαρισματικός

www.chemeng.upatras.gr

και δημιουργός πρωτότυπης επιστημονικής σκέψης γαλβάνισε με τον ενθουσιασμό του τη δράση μιας ισχυρής σχολής σκέψης και αφήνει σφραγίδα ανεξίτηλη στο πεδίο της ετερογενούς κατάλυσης. Το @ChemEngUP φιλοξενεί στις σελίδες του μια εκ βαθέων συνέντευξη του μαζί με πολλές αναμνήσεις, καθώς και συμβουλές και παραινέσεις..

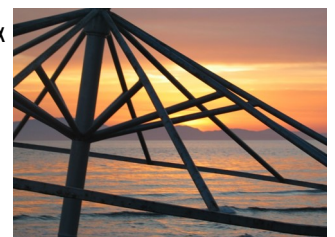

Ο Βασίλης Ζασπάλης και η Κατερίνα Σταματελάτου (απόφοιτοί μας των 80's και 90's) αναπολούν, θυμούνται και θυμίζουν τα σημαντικά γεγονότα από τη ζωή τους, τους μέντορες που έδειξαν τα σωστά βήματα που έκαναν, τη ζωή τους μέσα και μετά τη Σχολή, μέχρι την καταξίωση της σημερινής τους θέσης.

Η σύλληψη της ιδέας για το θεσμό του Πανελληνίου Επιστημονικού Συνεδρίου Χημικής Μηχανικής ξεκίνησε το μακρινό 1996 στο συριακό εστιατόριο «Παλμύρα» της Θεσσαλονίκης στη διάρκεια ενός γευστικού δείπνου με καλό κρασί της φιλικής συντροφιάς των καθηγητών Σταύρου Παύλου (ΤΧΜ/ΠΠ) και Μάρκου Ασσαέλ (ΤΧΜ/ΑΠΘ). Επιβεβαιώνεται έτσι ότι: **“no big story ever started with someone in a bar eating a salad”**. Οι καθηγητές Σταύρος Παύλος και Χριστάκης Παρρασκευά αναπολούν και εξιστορούν τις προσπάθειες για την οργάνωση του 1ου Συνεδρίου το 1997 και την καθιέρωση του Συνεδρίου ως θεσμού.

Ιούνιος. Εξεταστική. Παράθυρα ανοιχτά. Λάμπες αναμμένες, βιβλία και σημειώσεις αραδιασμένα, αργά τη νύχτα. Έξω, σε έναν μακρινό ουρανό πέφτει ένα αστέρι. Μπροστά, ένα μεγάλο φωτεινό καλοκαίρι... να γεμίσει με φως και ελπίδα όσα έκλεψε ο μάγος χειμώνας.

Κι εγώ, ανταποκρίσεις θα σου γράφω...

@ChemEngUP

Συνέντευξη - Αφιέρωμα

- Ξενοφών Βερύκιος

«Το Τμήμα σημάδεψε καθοριστικά την ζωή μου διότι μου έδωσε την ευκαιρία να επιστρέψω στην Ελλάδα μετά από 15 χρόνια και να συμμετάσχω σε μια ωραία αλλά και ηρωική προσπάθεια»

Κάνοντας μια αναδρομή στα πρώτα βήματα της σταδιοδρομίας σας, πότε και με βάση ποια ακαδημαϊκά και επιστημονικά «βιώματα» εντοπίσατε τον κλάδο της χημικής μηχανικής στον οποίο δραστηριοποιηθήκατε;

Στα χρόνια τα δικά μου (αρχές της δεκαετίας του '70), οι Πολυτεχνικές σχολές ήταν αυτές με το μεγαλύτερο κύρος, φαντάζομαι λόγω της εύκολης επαγγελματικής αποκατάστασης των αποφοίτων. Στην κορυφή των σχολών αυτών ήταν οι Χημικοί Μηχανικοί. Είμαι σίγουρος πως αυτό έπαιξε κάποιον ρόλο. Όπως σημαντικό ρόλο έπαιξε η αγάπη μου για την Χημεία, κυρίως την ανόργανη, μάθημα στο οποίο ευτύχησα να έχω εξαιρετικούς δασκάλους. Βεβαίως δεν παραβλέπω και το τυχαίο και χαοτικό των αποφάσεων της νεότητας.

Δεν μετάνιωσα ποτέ για την «απόφασή μου» αυτή. Η Χημική Μηχανική είναι η πλέον ευρεία και η πλέον βαθειά από τις επιστήμες του μηχανικού και ταυτόχρονα έχει πολλές και διαφορετικές πρακτικές και εφαρμογές οι οποίες μπορούν να ικανοποιήσουν οποιαδήποτε σχεδόν απαίτηση ή επιθυμία.

Ποια θα ήταν η συμβουλή που θα δίνατε στον φοιτητή ή την φοιτήτριά μας; Τι θα περιείχε ο σύντομος οδηγός αναφοράς που θα παρέδινε ο Ξενοφών Βερύκιος σε έναν απόφοιτό μας;

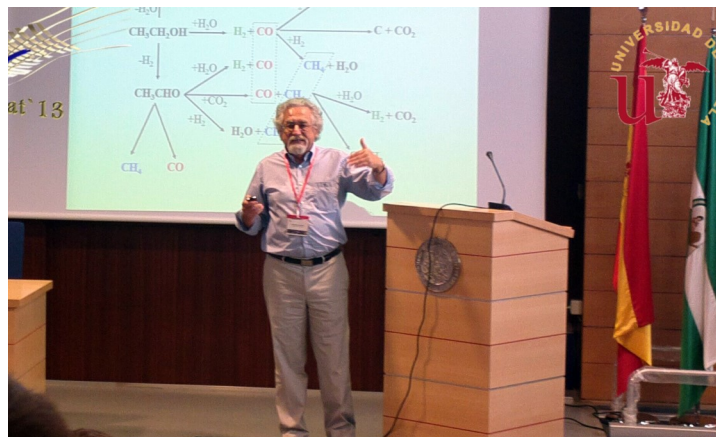
Η συμβουλή μου στους φοιτητές μας είναι μία

και εκφράζεται σαφώς στον στοίχο του Σεφέρη: μην αφήσετε ένα πλατύ ποτάμι να περάσει μέσα από τα χέρια σας χωρίς να πιείτε μια γουλιά.

Δυστυχώς, πολλοί φοιτητές μας δεν αντιλαμβάνονται ποτέ ή αντιλαμβάνονται πολύ αργά τον πλούτο που περνάει μέσα από τα χέρια τους, τον πλούτο του Πανεπιστημίου. Κι εμείς, όπως και η πολιτεία, δεν κάνουμε αυτό που πρέπει για να τους αφυπνίσουμε.

«.....τολμήστε, μην επαναπαύεστε..»

Στους αποφοίτους μας θα έλεγα ότι θα έλεγα σε όλους τους νέους: τολμήστε, μην επαναπαύεστε, έχετε τα εφόδια να κάνετε αυτό που θέλετε. Αντιλαμβάνομαι τις αντιξοότητες και τις δυσκολίες, αλλά μπορείτε να χαράξετε μόνοι σας το «ταξίδι» που σας ταιριάζει.

Ο Ξενοφών Βερύκιος, χαρισματικός ομιλητής, εδώ μιλάοντας στη Σεβίλλη για «catalytic reaction pathways»

Οι φοιτητές σας (απόφοιτοι πλέον) του Τμήματος Χημικών Μηχανικών σας μνημονεύουν ως χαρισματικό δάσκαλο. Θα θέλατε να αναφέρετε κάποιο από τα «μυστικά» ή/και τις τεχνικές της διδασκαλίας σας;

Είμαι ευγνώμων στο Πανεπιστήμιο και στο Τμήμα διότι μου «χάρισαν το ωραίο ταξίδι». Όχι απλώς ωραίο, αλλά συναρπαστικό. Ταυτόχρονα δύσκολο και απαιτητικό. Στο ταξίδι αυτό, κύριο και πρωταγωνιστικό ρόλο έπαιξαν οι φοιτητές μου, προπτυχιακοί και μεταπτυχιακοί. Είμαι ευγνώμων λοιπόν και στους «συντρόφους μου» στο ταξίδι. Αυτή η συνιστώσα του ταξιδιού, που συνδέεται άμεσα με την επαφή και την διδασκαλία, ήταν η πιο γοητευτική. Από πολύ νωρίς στην σταδιοδρομία μου, όντας ακόμα υποψήφιος διδάκτορας, αντιλήφθηκα πόσο πολύ μου άρεσε και μου ταίριαζε η διδασκαλία.

Στην διδασκαλία μου χρησιμοποίησα σε μεγάλο βαθμό την «μαιευτική μέθοδο». Πιστεύω πως ο μαθητής πρέπει να ανακαλύπτει μόνος του την γνώση. Γι αυτό βασικός στόχος της διδασκαλίας μου ήταν να κάνω τους μαθητές μου να σκέπτονται. Όχι να αποστη-

Συνέντευξη - Αφιέρωμα → Συνέχεια από τη σελ. 4

• Ξενοφών Βερούκιος

θίζουν, αλλά να σκέπτονται. Αυτή η διαδικασία δεν είναι εύκολη για τον μαθητή και ορισμένες φορές μπορεί να είναι εκνευριστική. Αλλά επέμεινα σε αυτό και θεωρώ πως άξιζε τον κόπο.

«...στόχος της διδασκαλίας μου ήταν να κάνω τους μαθητές μου να σκέπτονται. Όχι να αποστηθίζουν, αλλά να σκέπτονται....»

Η διδασκαλία απαιτεί και άλλες ιδιότητες ή χαρακτηριστικά: βεβαίως καλή γνώση του αντικειμένου και καλή προετοιμασία, σαφή προσδιορισμό του στόχου και του σκοπού, επαφή με τον καθένα μαθητή στην διάρκεια του μαθήματος, σπορά ζιζανίων και ερεισμάτων, και θέατρο. Πολύ θέατρο. Και γνήσιο ενδιαφέρον

Σημαδέψατε με την ακαδημαϊκή παρουσία σας και την επιστημονική δράση σας το Τμήμα Χημικών Μηχανικών για περισσότερα από τριάντα χρόνια. Ποιες είναι κατά τη γνώμη σας οι προκλήσεις στις οποίες θα πρέπει να ανταποκριθεί το Τμήμα. Ποιο θα είναι το «όνομα του παιχνιδιού» στα επόμενα χρόνια;

Στον τομέα της διδασκαλίας το Τμήμα παρέχει στους φοιτητές του ιδιαίτερα καλή θεωρητική βάση. Εκεί όπου υστερεί είναι η βιομηχανική πρακτική. Πρέπει να προσπαθήσει να παντρέψει καλύτερα αυτά τα δύο και να καταστήσει σαφές ποιος είναι ο σκοπός και ποιο το αντικείμενο.

Στον ερευνητικό τομέα το Τμήμα είναι σε πολύ καλή κατάσταση. Πρέπει όμως πάντα να αφουγκράζεται την «αγορά» και να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των καιρών. Η έρευνα πρέπει να έχει σαφείς επιστημονικούς ή οικονομικούς ή κοινωνικούς στόχους και να είναι ανταποδοτική ως προς την κοινωνία η οποία την χρηματοδοτεί. Πάνω απ' όλα, το Πανεπιστήμιο πρέπει να συν-διαμορφώνει πολίτες μέσα από την παρεχόμενη παιδεία. Το Τμήμα πρέπει να επενδύσει περισσότερο σε αυτό. Να δώσει στους φοιτητές την ευκαιρία να ανακαλύψουν και να προβληματιστούν σε άλλους, λιγότερο τεχνοκρατικούς τομείς όπως η φιλοσοφία, η κοινωνιολογία, η λογοτεχνία, η τέχνη κ.λ. Αυτό μπορεί να το κάνει διαμορφώνοντας ανάλογα το πρόγραμμα σπουδών.

Ποιόν ή ποιους θα μνημονεύατε ως μέντορές σας; Ποιοι επιστήμονες σας ενέπνευσαν για να συμβάλετε με το έργο σας και να αφήσετε τη σφραγίδα σας στον τομέα της ετερογενούς κατάλυσης;

Στο σχολείο είχα την τύχη να έχω εκπληκτικούς δασκάλους οι οποίοι διαμόρφωσαν σε μεγάλο βαθμό τα ενδιαφέροντά μου, τις ικανότητές μου και την προσωπικότητά μου. Όχι μόνον στα πρακτικά μαθήματα αλλά και στα θεωρητικά.

Στο Πανεπιστήμιο είχα την τύχη να έχω δάσκαλο και μέντορα έναν εξαιρετικό καθηγητή (James Pommerheim) από τον οποίο διδάχτηκα Φαινόμενα Μεταφοράς σε πολύ υψηλό επίπεδο. Για το Διδακτορικό μου είμαι ευγνώμων στους Καθηγητές μου Fred Stein και Bob Coughlin.

Στην επαγγελματική μου σταδιοδρομία δέχτηκα επιρροές από πολλούς επιστήμονες στην περιοχή της κατάλυσης. Θα ήθελα να κάνω ιδιαίτερη μνεία στους φίλους και συνεργάτες Gary Haller, Richard Lambert, Manfred Baerns, Κώστα Βαγενά και Ιάκωβο Βασάλο.

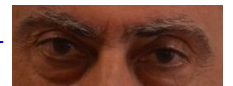
Θυμάστε κάποια εποχή ή στιγμή στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών που σημάδεψε την πορεία σας σαν επιστήμονα, καθηγητή και άνθρωπο;

Όπως είπα και πιο πάνω, Το Τμήμα σημάδεψε καθοριστικά την ζωή μου και την σταδιοδρομία μου διότι μου έδωσε την ευκαιρία να επιστρέψω στην Ελλάδα μετά από 15 χρόνια και να συμμετάσχω σε μια ωραία αλλά και ηρωική προσπάθεια. Αν ήταν να αναφέρω μία συγκεκριμένη στιγμή θα αναφερόμουν στην ημέρα που ήρθα στην Πάτρα για πρώτη φορά, για συνεντεύξεις με τα μέλη του Τμήματος (Βαγενά, Παπαθεοδώρου, Παγιατάκη, Ντόντο, Νικολόπουλο), η εντύπωση που μου έκανε το Ελληνικό Πανεπιστήμιο στο οποίο έμπαινα για πρώτη φορά, το σεμινάριο που έδωσα με κάποια δυσκολία στη γλώσσα και το δείπνο του Κουκούτση όπου έσταζε η οροφή κι έπρεπε κάθε τόσο να μετακινούμαστε.

Ήταν η αρχή του «ταξιδιού» το οποίο κράτησε πάνω από 30 χρόνια.

Ένα slide...

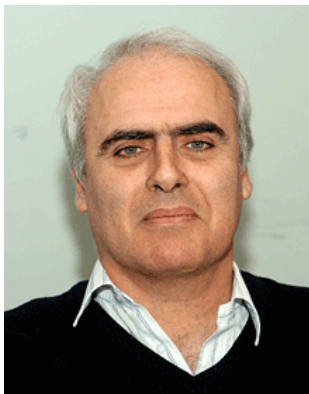
to @ChemEngUP θυμάται μια μικρή ιστορία με τον Φώντα Βερούκιο

Δεν θυμάμαι τότε ακριβώς, αλλά ήταν το 1985. Ο Ξενοφών Βερούκιος έδωσε στην παλιά Αίθουσα Σεμιναρίων του Κεραμόσκεπου Β κτιρίου ένα από τα καλύτερα σεμινάρια που είχα ακούσει. Με χροιά φωνής καθηλωτική, με απλές επεξηγηματικές χειρονομίες και (μου είχε κάνει μεγάλη εντύπωση αυτό) απευθυνόμενος στους ακροατές του κοιτώντας τους στα μάτια! Μετά από καιρό, βρήκα μέσα στο slot του προβολέα ξεχασμένο ένα

Συνέχεια στη σελ. 10 →

Το Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο Χημικής Μηχανικής. Ένας θεσμός από το 1997

Ο καθηγητής Σταύρος Παύλου θυμάται και εξιστορεί

Η ιδέα του θεσμού του Πανελληνίου Επιστημονικού Συνεδρίου Χημικής Μηχανικής γεννήθηκε από μια συζήτηση σε ένα εστιατόριο της Θεσσαλονίκης. Ήταν κατά την διάρκεια των διακοπών του Πάσχα του 1996 που βρεθήκαμε με τον Μάρκο Ασσαέλ, καθηγητή του Τμήματος Χημικών Μηχανικών του ΑΠΘ, στο συριακό εστιατόριο «Παλμύρα» (έχει κλείσει εδώ και χρόνια). Με τον Μάρκο ήμασταν συμμαθητές και φίλοι στο Δημοτικό και στο Γυμνάσιο και τον συναντούσα κάθε φορά που επισκεπτόμουν την Θεσσαλονίκη. Εκείνη την χρονιά έτυχε να είμαστε και οι δύο Πρόεδροι των Τμημάτων μας και, μεταξύ άλλων, συζητούσαμε και για το τι θα μπορούσαμε να κάνουμε προκειμένου να αναπτύξουμε κάποιες σχέσεις και να διευκολύνουμε την προσέγγιση των δύο Τμημάτων. Ειπώθηκαν διάφορα: επισκέψεις, εκδρομές, μέχρι και ποδοσφαιρικό αγώνα θυμάμαι ότι είχα αναφέρει. Τελικά καταλήξαμε στην ιδέα ενός συνεδρίου στο οποίο θα ερχόμαστε οι χημικοί μηχανικοί σε επαφή και θα ενημερωνόμαστε για την ερευνητική δουλειά που γίνεται στα Τμήματα Χημικών Μηχανικών αλλά και στην βιομηχανία.

Ο Μάρκος Ασσαέλ, καθηγητής του Τμήματος Χημικών Μηχανικών του ΑΠΘ. Συνεμπνευστής του θεσμού του ΠΕΣΧΜ και συνδιοργανωτής των πρώτων «κρίσιμων» για την επιτυχία του θεσμού Συνεδρίων

Συμφωνήσαμε με τον Μάρκο το Τμήμα Χημικών Μηχανικών της Πάτρας να αναλάβει την οργάνωση του πρώτου συνεδρίου τον Μάιο του 1997 και το Τμήμα Χημικών Μηχανικών της Θεσσαλονίκης το δεύτερο μετά από δύο χρόνια. Έφερα το θέμα στην επόμενη ΓΣ του Τμήματος και η ανταπόκριση ήταν θετική. Συγκροτήθηκε μια επιτροπή, με εμένα πρόεδρο και μέλη τους Χ. Παρασκευά, Γ. Γεντεκάκης, Σ. Μπεμπέλης, Ξ. Βερύκιος και Γ. Λυμπεράτος, για να εξετάσει το θέμα και η οποία αποτέλεσε την βάση της Οργανωτικής Επιτροπής του

συνεδρίου. Τα προβλήματα ήταν πολλά, κυριότερο από τα οποία ήταν ότι κανένας μας δεν είχε πείρα από οργάνωση συνεδρίων. Έπρεπε να δούμε πώς θα χειριστούμε τα οικονομικά, να βρούμε χορηγούς, αν θα προσκαλέσουμε κάποιους ομιλητές και, το κυριότερο, πού θα γίνει το συνέδριο.

Το 12^ο ΠΕΣΧΜ οργανώνεται φέτος από το Τμήμα Χημικών Μηχανικών του ΕΜΠ στην Αθήνα.

Το Συνεδριακό Κέντρο του Πανεπιστημίου Πατρών ήταν ακόμα στο στάδιο της κατασκευής. Αποφασίσαμε να γίνουν τρεις παράλληλες συνεδρίες και να χρησιμοποιήσουμε την Αίθουσα της Χορωδίας (όπου έγινε η έναρξη και η λήξη του συνεδρίου), την Μεγάλη Αίθουσα Σεμιναρίων, και μια από τις αίθουσες διδασκαλίας. Τότε το Διαδίκτυο δεν ήταν ακόμα ιδιαίτερα ανεπτυγμένο και όλη επικοινωνία (ανακοινώσεις, υποβολή περιλήψεων, υποβολή εργασιών) γινόταν ταχυδρομικά. Μια αγωνία που είχα ήταν αν θα υποβληθεί επαρκής αριθμός εργασιών ώστε να είναι επιτυχημένο το συνέδριο. Η τελική συμμετοχή ξεπέρασε κατά πολύ τις προσδοκίες μου, υποδεικνύοντας την έλλειψη ενός τέτοιου θεσμού. Υποβλήθηκαν 176 εργασίες και οι εγγεγραμμένοι σύνεδροι ήταν 361. Θυμάμαι πόση δουλειά χρειάστηκε για να μπουν οι τίτλοι των εργασιών σε συνεδρίες και να διαμορφωθεί το πρόγραμμα του συνεδρίου. Τελικά, με την εντατική εργασία όλων των μελών της επιτροπής, όλα λειτούργησαν άψογα και το συνέδριο είχε μεγάλη επιτυχία.

Από το 1^ο ΠΕΣΧΜ της Πάτρας, το 1997. Ο καθηγητής Σταύρος Παύλου, Πρόεδρος τότε του ΤΧΜ και Πρόεδρος του Συνεδρίου, με το Γραμματέα του ΤΧΜ, Γεώργιο Σκόνδρα και την «ψυχή» του Συνεδρίου Χριστάκη Παρασκευά, σήμερα καθηγητή του ΤΧΜ.

Έχοντας το 1^ο συνέδριο ως οδηγό, το Τμήμα Χημικών Μηχανικών του ΑΠΘ με επικεφαλής τον Μάρκο Ασσαέλ ανέλαβε την οργάνωση του 2^{ου} συνεδρίου το 1999 και έκανε σημαντικές προσθήκες και βελτιώσεις. Οι εργασίες έφτασαν τις 260 και οι εγγεγραμμένοι σύνεδροι

Συνέχεια στη σελ. 8 →

• Βασίλης Ζασπάλης

Καθηγητής, Τμήμα Χημικών Μηχανικών, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Η ακαδημαϊκή σου πορεία μετά την αποφοίτηση από το Τμήμα

Μετά την ολοκλήρωση της διπλωματικής μου εργασίας υπό την επίβλεψη του Καθηγητή Κ. Βαγενά και την αποφοίτησή μου από το Τμήμα τον Ιούλιο του 1986, αναχώρησα για το Πανεπιστήμιο του Τβέντε της Ολλανδίας, από το οποίο είχα ήδη αποδεχθεί την προσφορά πλήρους υποτροφίας, με σκοπό την εκπόνηση διδακτορικής διατριβής σε θέματα αντιδραστήρων κεραμικών μεμβρανών. Το 1990, μετά την ολοκλήρωση της διδακτορικής διατριβής εργάσθηκα για 11 χρόνια στα ερευνητικά εργαστήρια της Philips, αρχικά στο Αϊντχόφεν της Ολλανδίας και στη συνέχεια στο Άαχεν της Γερμανίας. Το 2001 επέστρεψα στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στο ΕΚΕΤΑ στη Θεσσαλονίκη όπου ίδρυσα το Εργαστήριο Ανόργανων Υλικών, το οποίο διευθύνω μέχρι σήμερα ως συνεργαζόμενο μέλος ΔΕΠ. Το 2009 εκλέχθηκα τακτικός καθηγητής του Τμήματος Χημικών Μηχανικών του Αριστοτελείου, του οποίου από το 2015 έως σήμερα έχω την τιμή να είμαι Πρόεδρος

Η τρέχουσα ερευνητική σου δραστηριότητα

Το γνωστικό μου αντικείμενο είναι η επιστήμη και η τεχνολογία των υλικών και συγκεκριμένα των κεραμικών υλικών (κυρίως οξειδίων των μετάλλων). Οι ερευνητικές μου δραστηριότητες σήμερα εστιάζουν στην ανάπτυξη νέων ηλεκτρονικών υλικών για εφαρμογές μικροηλεκτρονικής, τηλεπικοινωνιών και πρόσφατα ηλεκτροκίνησης καθώς και στη μελέτη καταλυτικών ιδιοτήτων μικτών οξειδίων σε χημικές διεργασίες ενεργειακού ή περιβαλλοντικού ενδιαφέροντος

Αναμνήσεις/σκέψεις/αστεία γεγονότα κατά τη διάρκεια των σπουδών σου στο Τμήμα, καθώς και πώς αυτές βοήθησαν στη μετέπειτα εξέλιξη (αν αυτές βοήθησαν!).

Δεν θα ξεχάσω ποτέ τα πρώτα δύσκολα χρόνια στη βιομηχανική έρευνα όπου βρέθηκα, ως μοναδικός χημικός μηχανικός, ανάμεσα σε κορυφαίους φυσικούς στερεάς κατάστασης (που έβλεπαν μεν την ... επιφάνεια [100] αλλά όχι τη διεργασία). Πατώντας πάνω στις προπτυχιακές μου γνώσεις (και στις σημειώσεις φυσικών/χημικών διεργασιών και φαινομένων μεταφοράς που πάντα είχα μαζί μου σε όλα τα μέρη κόσμου) κατάφερα να μεταφέρω τα άριστα εργαστηριακά πρότυπα νέων υλικών σε μεγάλης κλίμακας παραγωγικές μονάδες με υψηλούς συντελεστές απόδοσης. Οι συγκυρίες είχαν φέρει το παιχνίδι στο γήπεδό μου, στο γήπεδο του Χημικού Μηχανικού, αλλά σκόραρα γιατί οι προπονητές μου στην Πάτρα μου είχαν δώσει όλα τα εφόδια. Οι εμπειρίες αυτής της περιόδου αποτέλεσαν το ερέθισμα της εισαγωγής στο πρόγραμμα σπουδών του Τμήματος στο Αριστοτέλειο, μαθήματος επιλογής με τίτλο «Μεταφορά αποτελεσμάτων από το εργαστήριο στη βιομηχανική παραγωγή».

Όπως δεν θα ξεχάσω και το γεγονός πως, εξαιτίας υπερβολικής καθυστέρησης, για να πάρουμε αυτές τις σημειώσεις που προανέφερα, μαζί με μια ομάδα συμφοιτητών, κάναμε κατάληψη στο φωτοτυπικό κέντρο του Πανεπιστημίου Πατρών!!! (εκ των καταληψιών οι σημερινοί καθηγητές του Πανεπιστημίου Πατρών, Σ. Πανδής-ο οποίος αν θυμάμαι καλά φορούσε και κουκούλα, αργότερα βέβαια τον μιμήθηκαν πολλοί !!- Χ. Παρασκευά, Ε. Παπαδάκης-με κοστούμι !- καθώς και ο αείμνηστος καθηγητής μας Α. Παγιατάκης)

Στο βήμα του 1ου Συμποσίου των αποφοίτων μας, τον Ιούνιο του 2018

Συνέχεια στη σελ. 8 →

Ο Βασίλης Ζασπάλης, όρθιος αριστερά δίπλα στον Αλκιβιάδη Παγιατάκη, στην ορκωμοσία του Ιουλίου 1986. Καθιστοί, διακρίνονται οι καθηγητές του Τμήματος Χημικής Παρασκευά και Σπύρος Πανδής..

—>Συνέχεια από τη σελ. 7

• Βασίλης Ζασπάλης

Ο Βασίλης Ζασπάλης (αριστερά), ως Πρόεδρος του ΤΧΜ/ΑΠΘ στην αναγόρευση του ακαδημαϊκού και ομότιμου καθηγητή του ΤΧΜ/ΠΠ Κωνσταντίνου Βαγενά σε επίτιμο διδάκτορα του ΑΠΘ

Η Χημική Μηχανική ήταν, τουλάχιστον κατά τα χρόνια των σπουδών μου, μια διακριτή επιστήμη με σαφή και στέρεη θέση στο φάσμα των επιστημών Μηχανικού. Σήμερα ένα μεγάλο μέρος των πεδίων εφαρμογής της αυτονομείται σε ξεχωριστές επιστημονικές ειδικότητες. Για παράδειγμα, οι διεργασίες στερεών θεραπεύονται και από τους Μηχανικούς Υλικών, οι διεργασίες με οργανικά και βιολογικά μόρια έχουν οδηγήσει στη Βιοτεχνολογία, οι διεργασίες που λαμβάνουν χώρα στην παραγωγή τροφίμων είναι αντικείμενο και των Τεχνολόγων Τροφίμων, αυτές που λαμβάνουν χώρα σε οικοσυστήματα οικειοποιούνται από τους Μηχανικούς Περιβάλλοντος, σε ορυκτά καύσιμα από τους Μηχανικούς Πετρελαίου και ούτω καθ' εξής. Δεν θα ήταν υπερβολή να ειπωθεί πως τα περισσότερα μαθήματα ειδικότητας έχουν γίνει Πανεπιστημιακά Τμήματα. Διαγράφεται λοιπόν ο κίνδυνος η Χημική Μηχανική

Ο Βασίλης Ζασπάλης, καθιστός (3ος από δεξιά) με πρώην συμφοιτητές του και τον καθηγητή Κωνσταντίνο Βαγενά, στο 1ο Συμπόσιο Αποφοίτων, στις 16 Ιουνίου 2018.

που βρίσκεται στη βάση των παραπάνω ειδικοτήτων να απωλέσει το διακριτό της στίγμα στο επιστημονικό στερέωμα. Λαμβάνοντας υπόψη αυτές τις εξελίξεις, μαζί με τις συλλήβδην ανωτατοποιήσεις των πάντων, νομίζω πως τα Τμήματα Χημικών Μηχανικών της χώρας θα πρέπει να σκύψουν πάνω από αυτό το πρόβλημα ώστε να προτείνουν και να αποφασίσουν από κοινού τρόπους άμυνας και αντιμετώπισης, καταρχήν για τη διασφάλιση του δικού τους μέλλοντος αλλά και προς όφελος της επαγγελματικής αποκατάστασης των φοιτητών τους.

@ChemEngUP

—>Συνέχεια από τη σελ. 6

Το Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο Χημικής Μηχανικής (συν).

(Αφηγείται ο καθηγητής Σταύρος Παύλου)

ξεπέρασαν τους 600. Το Τμήμα Χημικών Μηχανικών του ΕΜΠ ανέλαβε την οργάνωση του 3ου συνεδρίου το 2001, και πλέον το Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο Χημικής Μηχανικής έχει γίνει ένας σημαντικός θεσμός της Χημικής Μηχανικής στην Ελλάδα και διοργανώνεται κάθε δύο χρόνια εναλλάξ από τα τρία Τμήματα Χημικών Μηχανικών.

Το τελευταίο συνέδριο Χημικής Μηχανικής (11^ο ΠΕΣΧΜ) έγινε στο ΑΠΘ, στις 25 έως τις 27 Μαΐου 2017, στο Συνεδριακό Κέντρο του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης. Το συνέδριο παρακολούθησαν 1153 σύνεδροι (!!!), αριθμός που ξεπέρασε κατά πολύ τις αρχικές προσδοκίες. Από αυτούς οι 730 ήταν προπτυχιακοί φοιτητές και 206 μεταπτυχιακοί φοιτητές που παρακολούθησαν το συνέδριο, η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων παρουσίασε ερευνητικές εργασίες. Το συνέδριο παρακολούθησαν και 166 μέλη ΔΕΠ και ερευνητές.

Το φετινό Συνέδριο Χημικής Μηχανικής (12^ο ΠΕΣΧΜ) διοργανώνεται από την Σχολή Χημικών Μηχανικών του ΕΜΠ και στις εγκαταστάσεις του Ευγενίδιου Ιδρύματος στις 29-31 Μαΐου 2019. Με το 12^ο Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο Χημικής Μηχανικής της Αθήνας, κλείνει ο τέταρτος κύκλος των από κάθε άποψη επιτυχημένων εκδηλώσεων ενός θεσμού ο οποίος εκφράζει την ανάγκη επικοινωνίας των ανά τον κόσμο Ελλήνων Χημικών Μηχανικών.

@ChemEngUP

• Κατερίνα Σταματελάτου

Επίκουρη Καθηγήτρια,
Τμήμα Μηχανικών Περιβάλλοντος,
Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

Η ακαδημαϊκή σου πορεία μετά την αποφοίτηση από το Τμήμα

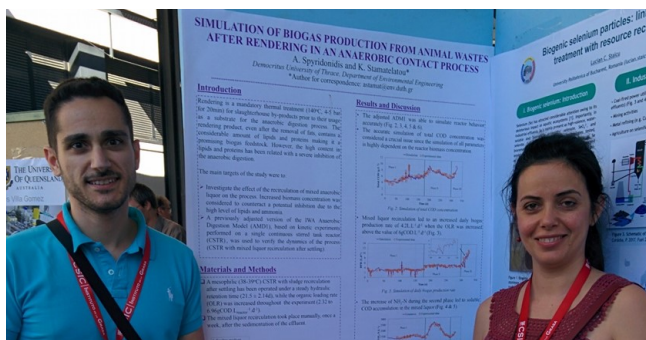
Το έτος εισαγωγής μου στο τμήμα των Χημικών Μηχανικών ήταν το 1989. Ήταν η πρώτη επιλογή μου. Το ορόσημο στις σπουδές μου ήταν η επιλογή της διπλωματικής μου εργασίας στο Εργαστήριο Βιοχημικής Μηχανικής και Τεχνολογίας Αποβλήτων με διευθυντή το Γεράσιμο Λυμπεράτο. Από το καλοκαίρι του 3ου έτους πήγαίνα στο εργαστήριο να μου δείξει ο Δ. Βαγενάς, που τότε έκανε το διδακτορικό του, τις μεθόδους και τις διεργασίες που μελετούσαμε. Το 1994 αποφοίτησα και ξεκίνησα το διδακτορικό μου στο ίδιο εργαστήριο. Τα πέντε χρόνια που πέρασαν ήταν μια περίοδος (κυριολεκτικά) καθημερινής δουλειάς, λόγω της φύσης των πειραμάτων μου. Τα επόμενα 11 χρόνια (από το 1999 μέχρι το 2010) ήμουν μεταδιδακτορική ερευνήτρια σε διάφορα ερευνητικά προγράμματα του εργαστηρίου. Είχα την ευκαιρία να συμμετέχω σε συναντήσεις, να συνεργαστώ με επιστήμονες εκτός του Πανεπιστημίου Πατρών, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, να γράφω ερευνητικές προτάσεις, να διαχειρίζομαι ερευνητικά προγράμματα. Ταυτόχρονα (από το 2001) εκλέχτηκα ως ΕΤΕΠ στο τμήμα βοηθώντας στα μαθήματα προγραμματισμού και της αριθμητικής ανάλυσης. Αγαπημένα αντικείμενα που με βοήθησαν στο ερευνητικό μου έργο, που μέχρι σήμερα αφορά τις αναερόβιες διεργασίες για την α-

ξιοποίηση βιομάζας και αποβλήτων. Το 2010 ήταν η χρονιά που βρέθηκα σε ένα διαφορετικό περιβάλλον, το τμήμα Μηχανικών Περιβάλλοντος του Δημοκρετίου Πανεπιστημίου Θράκης, όπου εκλέχτηκα ως επίκουρη καθηγήτρια και εργάζομαι μέχρι σήμερα.

Η τρέχουσα ερευνητική σου δραστηριότητα

Οι αναερόβιες διεργασίες παραμένουν στο επίκεντρο του αντικειμένου μου, καθώς παρουσιάζουν σημαντικές εφαρμογές στην παραγωγή χρήσιμων προϊόντων και φορέων ενέργειας. Οι αναδυόμενες έννοιες του βιοδιυλιστηρίου και της κυκλικής οικονομίας είναι άμεσα συμβατές με τεχνολογίες που βασίζονται σε αναερόβιες διεργασίες. Τα απόβλητα και η βιομάζα που είναι ετερογενής ύλη καθώς και οι αναερόβιες διεργασίες που αποτελούν πολύπλοκα δυναμικά συστήματα, συνθέτουν ένα ενδιαφέρον πρόβλημα βελτιστοποίησης για ένα χημικό μηχανικό, που πάντα με προκαλούσε. Ο τομέας της βιο-ηλεκτροχημείας που μελέτησα αρχικά όταν ήμουν στο Πανεπιστήμιο Πατρών, θα αποτελέσει σύντομα μια από τις ερευνητικές μου δραστηριότητες, συμπληρώνοντας τα ευρήματά από τις κλασσικές βιοχημικές διεργασίες. Σήμερα, μετά από ανεύρεση των απαραίτητων οικονομικών πόρων, νιώθω τυχερή που έχω σχηματίσει μια μικρή αλλά αξιόλογη ερευνητική ομάδα. Μαζί σχεδιάζουμε και υλοποιούμε ερευνητικές εργασίες και επιδιώκουμε τα επόμενα βήματα.

Το 2010 στην Τουλούζη μαζί με τη συνάδελφο και φίλη Γεωργία Αντωνοπούλου

Το 2016 στη Σεβίλλη σε συνέδριο μαζί με τον υποψήφιο διδάκτορα που επιβλέπω, Απόστολο Σπυριδωνίδη.

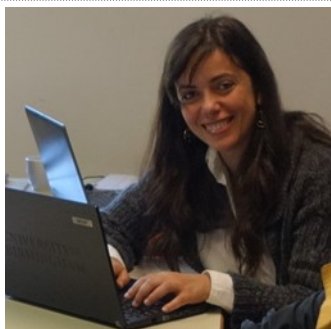

Το 1997, με .. καλλιτεχνική διάθεση, στο 1ο Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο Χημικής Μηχανικής, στην Πάτρα

Συνέχεια στη σελ. 10 →

—>Συνέχεια από τη σελ. 9

• Κατερίνα Σταματελάτου

Το 2016, στη Λιουμπλιάνα, σε συνάντηση δράσης COST

Αναμνήσεις/σκέψεις/αστεία γεγονότα κατά τη διάρκεια των σπουδών σου στο Τμήμα, καθώς και πώς αυτές βοήθησαν στη μετέπειτα εξέλιξη (αν αυτές βοήθησαν!).

Θυμάμαι το δέος που ένιωσα την πρώτη μέρα του Α εξαμήνου. Πλήθος άγνωστου κόσμου μαζεύτηκε στην αίθουσα για το πρώτο μάθημα από τον κ. Γ. Δάσιο. Σα να ήταν ο ζογκλέρ των μαθηματικών χειριζόταν τα θεωρήματα και όποια άλλα εργαλεία, μας «έκλεινε το μάτι» για την ευφυΐα που κρυβόταν στη λύση του κάθε προβλήματος, αποκαλύπτοντας βέβαια και τη δική του ευφυΐα. Επόμενος ήταν ο κ. Κ. Βαγενάς που δίδασκε την Εισαγωγή στη Χημική Μηχανική. Η αγάπη του για το αντικείμενο που σπουδάζαμε και προσπαθούσε να μας προϊδεάσει ήταν έκδηλη, όπως και η αγάπη του για μας. Άλλη εμβληματική φιγούρα για μένα ήταν ο Α. Παγιατάκης. Ο πίνακας έμοιαζε με καμβά ζωγραφικής γι αυτόν, που με τέλεια γράμματα, σχήματα, σύμβολα αποκάλυπτε τη λύση ενός προβλήματος ρευστομηχανικής. Αυστηρός μεν, δίκαιος δε... Όταν με κάλεσε ο ίδιος στο γραφείο του για να μου δείξει τα λάθη μου σε ένα διαγώνισμα, ένιωσα ότι στενοχωρήθηκε περισσότερο από μένα...

Στη διάρκεια του διδακτορικού μου, ήταν πολλές οι ώρες που με το συμφοιτητή/φίλο/αδερφό Αποστόλη Κατσογιάννη «χαζεύαμε» τους βιοαντιδραστήρες μας, κοιτώντας αυτό το θολό «ζουμί» που περιείχαν, και ήταν οι μικροοργανισμοί-εργάτες για μας. Ήταν σαν να επιδιώκαμε επικοινωνία μαζί τους καθώς στεκόμαστε μπροστά τους, προσπαθώντας να σκεφτούμε τι μπορεί να τους έφταιγε, όταν ο νόμος του Μέρφου θριάμβευε. Ήταν αυτές οι στιγμές που μας έπιανε ακατάσχετο γέλιο – το χιούμορ ήταν πολύτιμος σύμμαχος σε δυσκολίες που συναντούσαμε.

Την ημέρα που παρουσίασα το διδακτορικό μου έχει μείνει χαραγμένη στο μυαλό μου, γιατί σε λίγη ώρα αποκαλύφθηκε ό,τι γνώση κι «εμπειρία» είχα αποκομίσει μέχρι τότε. Ήταν στιγμές αποκάλυψης και για μένα την ίδια: απέκτησα την πεποίθηση ότι δεν υπήρχε πρόβλημα που δε θα μπορούσα να αντιμετωπίσω. Δε χάνω

ευκαιρία να το αναφέρω, όταν με ρωτούν φοιτητές μου γιατί να κάνουν διδακτορικό.

Ο Γεράσιμος Λυμπεράτος, υπήρξε μεγάλος μέντορας για μένα όλα αυτά τα χρόνια: η κάθε πειραματική εργασία έπρεπε να συνοδεύεται από την ανάπτυξη ενός μαθηματικού μοντέλου που θα την επιβεβαίωνε ή θα υποδείκνυε κάποιον άλλο μηχανισμό που έπρεπε να διερευνηθεί. Θεωρώ ότι έμαθα «γράμματα» κοντά του, καθόρισε τον τρόπο που προσπαθώ να λύσω προβλήματα, όχι μόνο επιστημονικής φύσης!

Τέλος, να αναφέρω ότι ήταν ιδιαίτερη η συγκίνησή μου που βρέθηκα στο 1^ο αντάμωμα των Αποφοίτων Χημικών Μηχανικών της Πάτρας (Ιούνιος 2018). Όπως νιώθω όταν επισκέπτομαι το πατρικό μου σπίτι στην Πάτρα, έτσι νιώθω όταν βρίσκομαι στο άλλο «σπίτι» μου όπου επί 21 χρόνια έζησα, έμαθα, ωρίμασα, απέκτησα φίλους-αδέρφια και φυσικά τον πνευματικό μου «πατέρα», που όλα κι όλους τους έχω μαζί μου όπου και να βρίσκομαι!

@ChemEngUP

—>Συνέχεια από τη σελ. 5

Ένα slide...

το @ChemEngUP θυμάται μια μικρή ιστορία με τον Φώντα Βερούκιο (συν.)

slide. Το μικρό «θετικό» φιλμ μέσα στο άσπρο χαρτονένιο πλαίσιο σε σκούρο μπλε φόντο έγραφε με άσπρα κεφαλαία γράμματα:

ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ
ΔΙΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΚΑΤΑΛΥΤΩΝ

Όταν ο Ξενοφών Βερούκιος ήρθε στο Τμήμα μας για να αναλάβει τα καθήκοντά του, περίπου ένα χρόνο αργότερα, του επέστρεψα εκείνον τον μικρό «θησαυρό»

@ChemEngUP

@ChemEngUP: Στο παρόν τεύχος συνεργάστηκαν:

Καλλιόπη Χελιδώνη (Β' έτος), Δανάη-Μαρίνα Καραμπάτσου (Γ' έτος), Ειρήνη Καλλίτση (Β' έτος),

Σογομών Μπογοσιάν.

Οι αφανείς «ήρωες» του Τμήματος (Σ. Μ.)

Το @ChemEngUP παρουσιάζει τους «αφανείς ήρωες» του Τμήματος. Οι υπάλληλοι του Τμήματος, άγνωστοι στους φοιτητές του προπτυχιακού και μεταπτυχιακού μας προγράμματος και στους αποφοίτους μας.

- **Κωνσταντίνος Σάντας**

Ο Κώστας Σάντας είναι ο υπεύθυνος των δικτυακών υπηρεσιών του Τμήματος. Είναι ο άνθρωπος στον οποίο απευθύνονται όλοι όταν κάτι «γκρεμίζεται» στον προσωπικό τους υπολογιστή ή στη σύνδεσή τους με το δίκτυο. Ξεκίνησε τις υπηρεσίες του στο Τμήμα μας ως τεχνικός το 2003, στις μέρες του 4ου Πανελληνίου Συνεδρίου Χημικής Μηχανικής, στην Πάτρα.

Προσνήξ και με άψογη αίσθηση του χιούμορ, εκτός από πρακτικός στο να προσφέρει τη λύση είναι συχνά και ..θεωρητικός, προσπαθώντας να εξηγήσει τη λύση που έδωσε. Δεν είναι λίγοι αυτοί που απολαμβάνουμε ανακουφισμένοι τις ακατανόητες για εμάς επεξηγήσεις του. Σημασία έχει ότι, όποια και εάν είναι η εξήγηση, ο Κώστας έχει τη λύση για το πρόβλημα!

In situ real-time στιγμή που απεικονίζει »επ' αυτοφώρω» τον Κώστα Σάντα τη στιγμή που καθοδηγεί τον καθηγητή Διονύση Μαντζαβίνο (στην άλλη άκρη της τηλεφωνικής γραμμής) για επίλυση του προβλήματος μιας... ξαφνικής ασπρόμαυρης οθόνης!

@ChemEngUP

IBAN: GR60 0110 2290 0000 2295 4000 232

(ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ της ΕΛΛΑΔΟΣ)

Αιτιολογία : «Κατάθεση Χορηγίας Αποφοίτων και φίλων του Τμήματος Χημικών Μηχανικών ΠΠ – Κωδικός έργου: 55340000»

Road to Athens—FoodChem Day powered by Chemecon (E.K.)

Με πρωτοβουλία πέντε φοιτητών του Τμήματός μας (Μ. Βλαχογιάννης, Ε. Καλλίτση, Μ.-Ε. Κάργα, Α. Μαμαλούκου, Ν. Πάστρα) οργανώθηκε ένα ημερήσιο road trip με τελικό προορισμό την Αθήνα και την ημερίδα «FoodChem Day», η οποία αποσκοπούσε στη γνωριμία των φοιτητών χημικών μηχανικών με τη βιομηχανία τροφίμων. Η ημερίδα διοργανώθηκε από το «Chemecon», το μοναδικό μη κερδοσκοπικό-εθελοντικό οργανισμό νέων χημικών μηχανικών στην Ελλάδα.

Φιόνα Μοβσεσιάν, Γεωργία Χειλετζάρη, Νικόλας Ξεροβάσιλας, Ειρήνη Καλλίτση, Χάρης Τρακουτός και Εύη Ζανδέ, φοιτητές του 2ου έτους, δοκιμάζουν την ποιότητα της μπίρας!

Σαράντα επτά φοιτητές από το 1ο, 2ο και 3ο έτος σπουδών είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν από κοντά την ημερίδα, η οποία διαδέχτηκε την περυσινή «PetroChem Day». Που ήταν αφιερωμένη στις πετρελαϊκές βιομηχανίες της Ελλάδας. Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στην OTE Academy στο Μαρούσι, με συμμετοχή 350 ατόμων και περιλάμβανε ομιλίες από καθηγητές της Σχολής Χημικών Μηχανικών του ΕΜΠ, στελέχη εταιρειών (3 Αλφα, Αθηναϊκή Ζυθοποιία, Δωδώνη, Nestle, Coca Cola κλπ.) καθώς και χώρο διασύνδεσης όπου ερευνητές και νέοι επιχειρηματίες παρουσίασαν τη δραστηριότητά τους στους συμμετέχοντες. Άξια αναφοράς η συμμετοχή του Μάριου Βλαχογιάννη, φοιτητού του 3ου έτους του Τμήματος και συνιδρυτή της εταιρείας «Coffeco», με ομιλία στο πά-

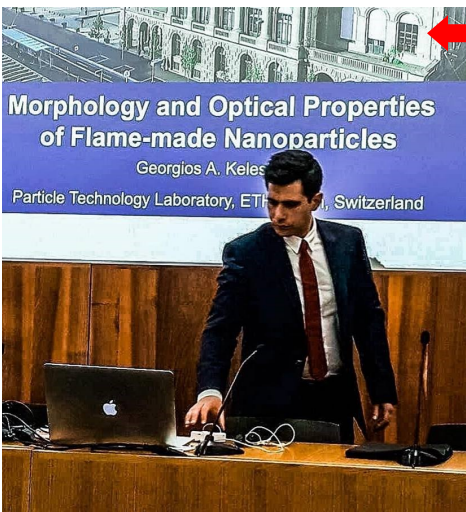
Ο Μάριος Βλαχογιάννης, φοιτητής του 3ου έτους, στο βήμα της ημερίδας.

@ChemEngUP

Η τελευταία μας σελίδα (Σ.Μ.)

Ο Χρήστος Σταμάτης, της τάξης του 2011 (απόφοιτος 2016) σήμερα PhD candidate στο University of California at Riverside, φωτογραφισμένος στο Joshua Tree National Park, Southern California .

Ο Γιώργος Κελεσιδης της τάξης του 2008 (απόφοιτος 2013), στις 14-4-2019, έτοιμος για την υποστήριξη της Διδακτορικής του Διατριβής στο Πολυτεχνείο της Ζυριχης, ETH-Z

Η Σοφία Τσούκα της τάξης του 2007 (απόφοιτη 2013, ΜΔΕ ΤΧΜ 2015), σήμερα PhD candidate στην École Polytechnique Fédérale de Lausanne, EPFL, Ελβετία) φωτογραφισμένη στις όχθες της λίμνης της Γενεύης .

Θύμισες και ... ανταποκρίσεις

Στη μεγάλη αυτή άμμο έτρεξε ξυπόλητη μέχρι που κόκκοι χρυσοί σπολίστηκαν σαν βραχιόλια στους αστραγάλους της...

Πίσσα και Πούπουλα! Επίκαιρο πάντα. Ας πάει η σκέψη του καθενός όπου πάει

Φίλοι για πάντα! Διαμαντένιοι εκπρόσωποι της «μεγάλης» τάξης του 1984. Από αριστερά: Ο Θάνος Ζησιός (αρχικυβερνήτης της AEGEAN), η Λίτσα Παυλάτου (καθηγήτρια στο ΤΧΜ του ΕΜΠ), η Ελένη Παπαδοπούλου (στέλεχος της Διαχειριστικής Αρχής του ΕΠΑνεΚ) και ο Στάθης Κικκινιδης (καθηγητής στο ΤΧΜ του ΑΠΘ)

Ο Έριον Χάσα της τάξης του 2008 (απόφοιτος 2013, ΜΔΕ ΤΧΜ 2015) σήμερα PhD candidate στο University of Iowa, εδώ φωτογραφισμένος στο Brooklyn Bridge, New York.